

До Административен съд – Варна
адм.дело № 502 /2018г., тричленен състав

МОЛБА – ЗАЩИТА *(редактирана и допълнена)*
от Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, чрез Юлиан Атанасов Чолаков, председател и представляващ бул. „Владислав Варненчик“ 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

Уважаеми Административни съдии,

Настоящата молба – защита *(редактирана и допълнена)* обхваща текста на молбата-защита от 14.06.2019г. и е по-многоважна. Изпратена е на адрес admcourt.vn@gmail.com, подписана с КЕП. Моля да се вземе предвид, че срокът за представяне не е преклузивен.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Обжалваното Решение е недействително до степен на нищожност, с оглед редица груби противоречия с процесуалния и материалния закон.

Нарушенията на закона са толкова съществени и непоправими, че опорочават всички действия на административния орган до степен на тяхната нищожност.

За да е нищожен един административен акт, той трябва да е засегнат от толкова тежък порок, който да прави невъзможно и недопустимо оставането му в правната действителност, както е в случая.

Общински съвет – Варна е постановил порочен акт, който е недопустимо да продължи съществуването си в правния мир.

Служебната проверка на всички изисквания за законосъобразност на административните актове е изведена като институт в чл.168 ал.1 от АПК. Тази разпоредба е израз на принципа на служебното начало (чл.9 от АПК) и задължава съда да провери законосъобразността на акта във връзка с всички изискуеми условия за това.

С оглед изпълнението на основни изисквания за законосъобразност на ИАА, следва да се имат предвид условията на чл.59 ал.2 от АПК и да се обърне специално внимание на ЛИПСАТА на ОПРЕДЕЛЕН АДРЕСАТ НА АКТА и НЕИЗПЪЛНЕНИЕТО на ХИПОТЕЗАТА на чл.59 ал.2 т.7 от АПК. В този смисъл при издаването на Решение №1053-1/22.01.2018г. на Общински съвет - Варна са нарушени основни изисквания за законосъобразност на административните актове - основания за обявяването на нищожност дори и при отсъствие на искане от жалбоподателя - чл.168 ал.2 вр. с чл.146 т.1 от АПК.

За да отхвърли предложението и откаже произвеждането на местен референдум, в своето решение Общински съвет - Варна е извел следните две спорни положения.

На първо място, според Решението, подписите в подкрепа на предложението, не били достатъчни за вземането на решение.

На второ място, според същото решение, въпросите в предложението били незаконосъобразни, респективно не били от компетенциите на органите на местното самоуправление и в частност на самия Общински съвет - Варна.

Тоест, спорът е дали подписите са достатъчни и въпросите законосъобразни.

Относно необходимата по закон подкрепа на предложението

Спорът относно необходимата по закон подкрепа на предложението за местен референдум има както фактически, така и материалноправни измерения, а с оглед изключително затруднения процес на събиране на доказателства в настоящото едноинстанционно по закон производство, конкретният правен спор придоби сериозни процесуалноправни измерения, като спорните моменти следва да бъдат разгледани и обсъдени както поотделно, така и в тяхната цялост.

Основен спорен момент е дали в подписката по чл.28 от ЗПУГДВМС са се подписали достатъчен брой лица, съобразно изискванията в чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС.

За съжаление, **ако не се отмени определението за даване на ход по същество**, решаващият съдебен състав на Административен съд - Варна няма никаква възможност да установи този факт - частично поради отказ и/или невъзможност на самия ответник и/или държавната администрация да предоставят необходимите данни, частично поради собствения си категоричен отказ да събере допълнителните относими доказателства, поискани своевременно от жалбоподателя.

Единственото доказателство, с което се обосновава твърдението за липса на достатъчно подписи е протоколът за проверка на подписите от ГД „ГРАО“ към МРРБ, оспорен надлежно със самата жалба.

Същият представлява официален документ. Следва обаче да се отбележи, че официалните документи по смисъла на чл.179 от ГПК, въпреки придадената им от закона материална доказателствена сила, не предопределят формирането на волята на съдебния състав.

Още повече, самият документ - във вида, в който е съставен, нито предоставя необходимата информация за мотивиране на решението, нито дава възможност да бъде проверена коректността на тази информация.

За успешното оспорване на официалния документ е достатъчно съвкупността от останалите доказателства по делото да опровергава ясно и недвусмислено фактите, отразени в самия документ. В настоящото производство случаят е именно такъв:

- ГД „ГРАО“, респективно МРРБ, не предоставиха на съда данни за точния общ брой граждани с избирателни права към релевантната дата 30.04.2013г.; обръщам специално внимание на това обстоятелство, тъй като по данни от МРРБ, числото **303 706** и в двата протокола на ГД „ГРАО“ с дата 04.07.2014г. не се отнася за датата 30.04.2013г., както е посочено в тях, а евентуално за 12.05.2013г., когато са проведени избори за народни представители. Този детайл е особено важен. Видно от наличните по делото преписи от протоколи на ОИК за избиране на кмет на община Варна от 30.06.2013г. и 07.07.2013г., при база **287 646** избиратели според списъците от 30.06.2013г., само за една седмица в списъците от 07.07.2013г. са се появили 2722 съвсем нови избиратели в община Варна, за да се увеличи и броят на гласувалите от 73 873 на 76 539, тоест с 2666, които са помогнали съществено за стопяването на преднината от 2268 на Христо Бозов пред Иван Портних от първия тур, за да стане тя с обратен знак на втория (-2115) в полза на сегашния кмет. Нещо повече. Установените в протокола на ГД „ГРАО“ 14 854 коректни записа, **макар и силно занижени**, пресметнати спрямо базата от **287 646** избиратели към 30.06.2013г. са 5,16% или с **471 подписа** над необходимите за 1/20 или 5% подкрепа, въпреки обратното твърдение на ответника, забавило процедурата с 5 (пет) години. Ето защо за референдума и настоящото дело е от решаващо значение данните да се отнасят точно за 30.04.2013г., както е по закон, а не за най-близката дата, за която има някакви данни.

- ГД „ГРАО“ отказа да предостави на съда данни за т.нар. „**некоректни записи**“, които да могат да бъдат оспорени чрез общите доказателствени методи и така лиши жалбоподателя от правото на защита. Подчертавам, че съдът не беше докрай стриктен относно изискването от органа на тези данни и не указва на ГД „ГРАО“ изрично какви точно данни следва да предостави, за да може да бъде извършена преценка на истинността на оспорения документ и данните в него, включително чрез СТЕ.

Независимо от това считаме, че дори само драстичното разминаване на данните в него отнема на оспорения документ - протокол на ГД „ГРАО“, неговата житейска достоверност и съответно - материалната му доказателствена сила.

Наред с това, съставът на съда допусна **тежка процесуална грешка**, като отказа да събере релевантни доказателства, свързани с установяването на броя на лицата с постоянен и настоящ адрес в община Варна към посочената дата 30.04.2013г.

По този начин съдът се лиши от възможността да направи вярна преценка на фактите относно изпълнението на чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС, по следните съображения:

По закон, ако събраните подписи са не по-малко от **1/20** (5%) от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на общината към момента на вписване на предложението в регистъра, решението дали да се произведе референдума се гласува от общинския съвет. (чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС)

Референдум се произвежда задължително, ако събраните подписи са не по-малко от **1/10** (10%) от гражданите с избирателни права в общината. (чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС)

Разликата е, че при хипотезата за 10% няма изискване за постоянен адрес, а само за избирателни права в общината. Чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС изрично НЕ ПОСОЧВА дали лицата с избирателни права следва да бъдат с постоянен или настоящ адрес А за избирателни права в общината се изисква 6 месечна уседналост. Изисква се непременно да си живял през последните 6 месеца в общината (чл.396 ал.1 от Изборния кодекс)

Изборният кодекс дава изрично избирателни права по настоящ адрес. В този смисъл е и нормата на чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС. Следователно, per argumentum a contrario, следва да се приеме еднозначно, че изискването за събиране подписите на **1/10 (10%)** от жителите на общината, допуска и подписи на лица с настоящ адрес.

Към настоящия момент съдът не разполага с никакви данни - нито за броя на лицата с настоящ адрес, подписали подписката, нито за броя на лицата с настоящ адрес и избирателни права към релевантния момент.

Друга съществена разлика е, че в чл.27 ал.1 т.3 е определена, а в чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС не е определена дата за валидност на подписите.

Следователно, съдът се е лишил сам от възможността да установи факти от ключово значение за изводите си по делото, независимо от своевременно и прецизно направените доказателствени искания от Инициативния комитет.

При проверката на подписката, както и при съставянето и последващото процедиране на всеки от трите протокола на ГД „ГРАО“ са извършени редица съществени нарушения, като данните в тях не съответстват на обективната действителност.

Основна заслуга за непълнотата на доказателствата имат ГД „ГРАО“ и МРРБ, поради порочните практики при проверката на подписките и съставянето на съответните протоколи, както и самият ответник - издателят на обжалваното решение Общински съвет - Варна, който не е изследвал релевантните обстоятелства и не е спазил принципа на служебното начало, залегнал в чл.9 от АПК. Този принцип е свързан със задължението на водещия производството административен орган по своя инициатива и със свои действия да осигури законосъобразното развитие на административното производство.

Що се отнася до въпроса за законосъобразността на предвидените за референдума въпроси, този въпрос е изцяло правен и изцяло в сферата на автономната преценка и вътрешното формиране на волята на съдебния състав, поради което за решаването му наличните доказателства са достатъчни, а останалите обстоятелства са общоизвестни или служебно известни на съда. Инициативният комитет поддържа изцяло заявената позиция, застъпена и изразена още с първоначалната жалба, че поставените въпроси са категорично, изключително и безспорно от местно значение, което не се отрича дори от ответника. По тази причина преценката за тяхната целесъобразност по смисъла на чл.11 от ЗУТ е изцяло в компетентността на органите на местното самоуправление и съответно - въпросите са напълно законосъобразни по смисъла на чл.26 ал.1 in fine от ЗПУГДВМС.

Във връзка със законосъобразността на въпросите е достатъчно дори само да се отбележи следното, като по-долу въпросът ще бъде доразвит:

Съгласно чл.1 ал.1 от ЗПУГДВМС, този закон урежда условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местната власт. Референдумите могат да бъдат национални и местни. Съгласно чл.9 ал.1 от ЗПУГДВМС, национален референдум се произвежда за пряко решаване от гражданите на въпроси с национално значение от компетентността на Народното събрание. Това означава, че **останалите въпроси при осъществяването на държавната и местната власт се решават на местни референдуми**.

Съгласно чл.26 ал.1 от ЗПУГДВМС, местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството. Конкретните въпроси не са сред изброените ограничения в чл.26 ал.2 от ЗПУГДВМС. Те се отнасят до устройството на територията на крайбрежната зона на град Варна и решаването им е уредено в ЗУТ и ЗУЧК, поради което те не са от компетенциите на Народното събрание и се решават именно **на местен референдум**.

При тази обща постановка на поставените проблеми, следва да се изтъкнат някои основни нарушения, допуснати при процедирането на подготовката и приемането на обжалваното решение.

I. Относно съществените нарушения на материалния и процесуалния закон и несъответствието с целта на закона.

Нарушенията са толкова многобройни и толкова сериозни и съществени, че с основание сме посочили, че решението е опорочено до степен на нищожност.

Изключително сериозните нарушения, свързани с проверката и протокола от проверката във връзка с подписката в подкрепа на предложението за местен референдум, могат да се резюмират в следното:

1. Не е извършена незабавна проверка на подписката. Видно от протокол от 07.06.2013г., проверката не започва незабавно, след което се проточва във времето и само благодарение на действията на Инициативния комитет е „ускорена“ и приключена. Тя продължава повече от месец, което съществено се отразява на точността на предоставените данни, включително и поради липсата на възможност за проверка на данните с обратна дата (според твърденията на самата ГД „ГРАО“).

Съвсем правилно е становището в мотивите на *Разпореждане № 11088 от 30.05.2013г., постановено по адм. дело № 1954/2013г. на Административен съд - Варна, Първо отделение, XXXIV състав*: „Действително прави впечатление забавеното произнасяне на териториалното звено, доколкото законът изрично е регламентирал, че проверката на подписите следва да е незабавна. Безспорно законодателят не е регламентирал изричен срок за проверка и не е уточнил в допълнителните разпоредби на закона какъв смисъл е вложен в думата „НЕЗАБАВНА“. Но винаги, когато този срок е над седем дни, той е изрично кодифициран и определен в който и да е нормативен акт. Ще бъде упоменат и фактът, че проверката на които и да е национални избори, съобразно Изборния кодекс, се извършва в срок до 24 часа и се оповестяват резултатите. Каквато и да е причината за забавянето на проверката на подписите в представената в Териториалното звено подписка, тя следва да бъде съобразена с изричната регламентация в закона, че е „незабавна“ и да приключи в изключително кратки срокове.“

2. МРРБ и ГД „ГРАО“ нееднократно са заявявали, че нямат официално приета методика за проверка на подписките, включително на представените в електронен вид, като при тези проверки органът сам тълкува и прилага относимите разпоредби на ЗПУГДВМС, а указанията на главния директор за структурата на съставяните протоколи са обикновено устни.

В този смисъл са и изричните изявления на представителите на МРРБ по *адм. дело № 2552/2014г. на Адм. съд - София град, 23 състав, отразени във влязлото в сила Решение № 3434 от 21.05.2014г.* по същото дело, с което ГД „ГРАО“ е осъдена и задължена да установи и впише в протокола общия брой на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на община Варна към 30.04.2013г.

Следва да се отбележи че това решение не е изпълнено, тъй като ГД „ГРАО“ продължава да твърди, че не може да определи към определена отминала дата – това, което е задължена по закон – броя на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община и като цяло гражданите с избирателни права в съответната община (чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС).

Поради това и в съставения нов протокол от 04.07.2014г. не са предоставени данните за гражданите с избирателни права към 30.04.2013г., независимо от това, че така е записано.

Към жалбата е приложено писмо изх.№ 92-00-414 от 10.09.2016г. на Главния секретар на МРРБ, изпратено на жалбоподателя в изпълнение на съдебно удостоверение изх.№ 3782 от 31.08.2016г., издадено по адм. дело № 1540/2016г. на Административен съд – Варна. От него е видно, че макар електронният архив на НБД „Население“ да съдържа необходимите данни, ГД „ГРАО“ няма функционално задължение, нито техническа възможност да изготвя справки за минал период от време за броя на лицата с постоянен и настоящ адрес към съответните дати през последните шест месеца, тъй като не разполага със специализиран статистически софтуер за извличането на подобна информация.

Това означава, че няма как при липсата на техническа възможност и функционални задължения ГД „ГРАО“ да изготвя справки за минал период от време. Няма как при липсата на специализиран статистически софтуер за извличането на подобна информация, протоколът с дата 07.06.2013г. (а още по-малко този от 04.07.2014г.) да съдържа достоверни данни към дата 30.04.2013г., след като проверката е извършена повече от месец след тази дата, респективно е изминала повече от година до съставянето на новия протокол.

Това води до неточност и противоречивост на данните и до данни от проверката, които не съответстват на датата, за която трябва да се отнасят, а именно 30.04.2013г.

Дори тяхната приблизителна точност е спорна и във всички случаи не съответства на предвидените в закона изисквания за съдържание и актуалност на ежедневно променящите се данни. За илюстрация, по-горе беше посочен примерът с двата тура на частичните избори за кмет на община Варна на 30.06.2013г. и 07.07.2013г., когато само за 7 дни в протоколите на ОИК са се появили изневиделица 2722 съвсем нови избиратели в община Варна, които се оказаха достатъчни за стопяване преднината на Христо Бозов пред Иван Портних.

Съвсем отделен е въпросът за същността на проверяваните данни. В протоколите на ГД „ГРАО“ – валидни или антидатиранни, в тях не се държи сметка за отчитане на съответните стойности на мнозинствата по чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС, с които трябва да се съобразят данните и които трябва да се следят служебно от проверяващите.

За да мотивира обжалваното решение в частта, с която се приема, че не били налице достатъчен брой подписи при хипотезата на чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС, ответникът се базира изцяло на данните, обективирани в протокола от 07.06.2013г. на ГД „ГРАО“, респективно на издадения, като нов протокол от 04.07.2014г. чиито истинност на съдържанието и доказателствена стойност са оспорени в настоящото производство.

Хипотезата на чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС изобщо не се коментира в протокола, нито в самото решение.

Инициативният комитет е оспорил истинността на съдържанието и доказателствената стойност на този протокол (всъщност протоколите са три, като два от тях са с еднакви дати, а третият е очевидно антидатиран, което е изяснено изчерпателно ясно на съда) на основание чл.193 ал.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, като се доказва неверността на данните, посочени в него, **поради липсата на възможност за тяхната проверка.**

Неправилно е тълкуването на закона, което ответникът прави в обжалваното решение, възприето и от съставителите на протоколите, тъй като за лица с избирателни права по смисъла на чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС следва да се считат единствено тези, които отговарят на критерий за уседналост, а в случая и трите протокола за проверка от ГД „ГРАО“ не съдържат данни за броя на тези лица. Напротив, в два от тях данните са за брой избиратели, докато в третия същите числа се отнасят за брой граждани, което е недопустима неточност.

В случая, въпросните норми в чл.27 следва да се тълкуват в контекста на чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС, както и съответните норми на Изборния кодекс.

Гражданите с избирателни права по смисъла на ЗПУГДВМС ще са тези лица, които са граждани на Република България с избирателни права, които имат постоянен или настоящ адрес, когато той е различен от постоянния, на територията на съответната община през последните 6 месеца преди насрочването на референдума.

Дали подписите са достатъчно, може да се установи единствено на база данните за лицата, отговарящи на критерия за уседналост по Изборния кодекс, което не е направено нито при проверката от ГД „ГРАО“, нито при вземането на решението от Общински съвет - Варна.

Общински съвет – Варна, базирайки се единствено върху данните на този протокол, не е извършил обективна проверка на релевантните данни и обстоятелства относно реалния брой на гражданите, които са подкрепили предложението и какво е процентното им съотношение спрямо гражданите с избирателни права, съобразено към датата на вписването на предложението в регистъра, а именно 30.04.2013г.

Но както е прието в мотивите на *Решение № 446 /11.01.2018г., постановено по адм.д. № 4163/2017г. на ВАС - Трето отделение*, с което се потвърждава Решение № 2420 от 29.11.2016г., постановено по адм.д. № 1540 /2016г. по описа на Административен съд – Варна (поправено с *Решение № 430/10.03.2017г.*): „Не председателят на общинския съвет, нито органите на ГД „ГРАО“ при МРРБ на всякакви нива, а единствено общинският съвет е компетентен да прецени дали подписката съдържа изискуемия по закон брой подписи, за да се приеме решение за произвеждане на местен референдум или не.“

В този смисъл Общинският съвет не е обвързан от данните, посочени в протокола на ГД „ГРАО“, а **следва да извърши собствена проверка**, още повече при наличието на съществените пороци на въпросния протокол (или протоколи), както е посочено по-долу.

При това положение от изключителна компетентност на Общинския съвет е да извърши преценката, като събере и оцени всички налични релевантни обстоятелства и доказателства от значение за мотивирането на своето решение.

Видно е, че това не е направено, като Общински свет – Варна не е съобразил дори най-очевидното несъответствие на протокола – датата към която трябва да се преценят съответните мнозинства по чл.27, ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС.

Тази дата, както вече се посочи, трябва да е непременно и именно датата на вписването на предложението в регистъра - 30.04.2013г.

Това са въпроси, които следва да бъдат изследвани от комисията, определена от председателя по чл.30, ал.1 от ЗПУГДВМС и да бъдат обсъждани от общинските съветници при и по повод приемането на обжалваното решение, което очевидно не се е случило.

3. Законодателят е заложил различни изисквания относно обстоятелствата, свързани с подкрепящите предложението граждани, при 5% и 10% подкрепа.

Съгласно текста на ЗПУГДВМС: *Чл.27. (1) Местен референдум се произвежда по предложение на:*

.....

3. инициативен комитет с подписите на не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство към момента на вписване на предложението в регистъра.

(2) Общинският съвет приема решение за произвеждане на местен референдум, когато това е поискано от инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в съответната община, район или кметство, и не противоречи на ограничението по чл.26, ал.2.

Изискванията към подписка, съдържаща минимум 10% подкрепа, са по-разширителни. Няма ограничение само за постоянен адрес (следователно могат да се включват и лица само с настоящ адрес). Не е посочено към коя дата, следователно може да е през целия период от започването на подписката до приключването на проверката (вземането на решението).

При различни изисквания към обхвата и периода на подписите, ГД „ГРАО“ следва да направи различни проверки за 5% и 10%, с оглед на различните критерии.

Този протокол е относим евентуално само към обстоятелствата по чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС (5%), но не и за чл.27 ал.2 от закона (10%).

При проверката за 10% ГД „ГРАО“ трябва да вземе под внимание и изследва и следните въпроси:

- относно лицата, посочени без постоянен адрес, следва да се изключат гражданите, които имат настоящ адрес в община Варна, но не и постоянен и полученият резултат да се изключи от некоректните и се включи във валидните (коректните) записи.

- относно точки 3.4, 3.5 и 3.6 от протоколите - да се направи проверка за целия период на събиране на подписи и до приключването на проверката.

Както бе посочено по-горе, в чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС не е посочена дата за валидност на подписите. За описаните в подточки 3.7.2., 3.7.4. и 3.7.5 брой лица (под запрещение, починали и лишени от свобода) трябва да се направи проверка и ако съответното събитие е настъпило в тримесечния период на събиране на подписи или до извършването на проверката, записите да се зачетат за коректни.

В протокола от 04.07.2014г. е определено неправилно числото в точка 4: „Общ брой лица с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на община Варна“. ГД „ГРАО“ трябва да даде информация за лицата с избирателни права съгласно чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС (въведено изискване за уседналост) и **броят ще е значително по-малък.**

Както многократно бе изтъквано, въпреки че е посочена датата 30.04.2013г., налице са многобройни доказателства, че данните, които фигурират в тази точка и в протокола като цяло, не са определени към тази дата, а са на база странични, косвени данни, във връзка с избирателни списъци по повод на провеждани избори, поради което те не са обвързани и не могат да се обвържат с конкретна дата, включително с **незаобиколимата дата 30.04.2013г.**

Какви са точно отделните нередности, твърдяни в протоколите и за кои лица се отнасят, не може да се установи и провери, след като няма данни за проверката на всеки конкретен запис. При това положение не може да се направи надлежна контрапроверка чрез експертиза, към каквата навежда съдът, поради липсата на данни за проведената от ГД „ГРАО“ проверка.

Тези данни във вида, в който са структурирани, няма как да съответстват на смисъла на закона, който изисква изрично данните да се определят точно към съответната дата, като основно трябва да се идентифицират подписаните граждани, а не да се предоставя анонимна и непроверяема статистическа справка.

Доколкото съставянето на протоколите е част от цялостната процедура по приемане на решение за произвеждане на местен референдум, то не подлежи на самостоятелно обжалване и именно в това производство съдът следва да се произнесе по незаконосъобразността на извършените от служителите на ГД „ГРАО“ действия/бездействия.

4. Проверката не е прозрачна и резултатите от нея не са проверими. Не е ясно какво и как е проверявано и дали изобщо е проверявано изискваното от закона съдържание.

Съществен проблем е, че липсва методика и яснота при процедурата за проверка, като ГД „ГРАО“ и съответно МРРБ твърдят, че единствено тълкували закона, който сам по себе си е пределно лаконичен и неясен.

По делото не се събраха доказателства кои записи са коректни и кои не са коректни, нито кои длъжностни лица по каква методика са ги установили. Липсват доказателства, че служителите, работили по проверката и подписалият протокола главен директор на ГД „ГРАО“ към МРРБ Иван Гетов са администратори на лични данни, които при встъпването си в длъжност са положили клетва и подписали клетвен лист по смисъла на чл.14 ал.3 и ал.5 от Закона за държавния служител във връзка с чл.116 от Конституцията. Не са представени доказателства за издадени актове за назначаване, скрепени с подписа на встъпващия и органа по назначаването или определено от него служебно лице.

Липсват доказателства, че проверката е извършвана от оправомощени лица, че издадените три протокола не са антидатиращи, а валидни и надлежно вписани в деловодната система на МРРБ. Липсват доказателства не само за данните, но и за това дали въобще е извършвана проверка, освен подписът на главния директор.

Същността на проверката и на проверяваните данни не е да се установят техническите грешки и правописните проблеми при разчитането на текста, а да се идентифицират еднозначно лицата, положили подпис в подкрепа на предложението, отразено в подписката.

В този смисъл е следвало например:

а) Да се отделят маловажни несъответствия (например разлика в 1 цифра или близки имена, с 1-2 букви разлика).

Тези несъответствия могат да се дължат на неточно или нечетливо изписване поради графологични особености на подписалите се и технически грешки.

б) За хората с несъответстващи на ЕГН имена е трябвало да се направи допълнителна проверка за смяна на имена през периода на събирането на подписи.

Например лицата, сключили или разтрогнали граждански брак, които са сменили името си, продължават да имат избирателни права и подписите им са валидни.

В протоколите липсва информация за отделните некоректни записи и последните не могат да се проверят за коректност, нито установените нередности в съответния запис да се поправят от съответното лице - по инициатива на ГД „ГРАО“ или на Инициативния комитет, в определения в закона срок за това. Не е ясна методиката на проверяване, не се пазят работни документи, нито данните за всеки един проверен запис. Това прави невъзможен какъвто и да е контрол върху точността на представените в трите протокола резултати, включително чрез СТЕ и вещи лица, освен чрез извършването на нова законосъобразна проверка от ГД „ГРАО“, в присъствието на представители на Инициативния комитет.

5. Не са съобразени данните за броя на гражданите с избирателни права, както и съответствието на общия брой спрямо изискуемите от закона мнозинства спрямо точната дата на вписването на предложението за произвеждане на местен референдум в регистъра.

По делото не се събраха доказателства за броя на гражданите с избирателни права без постоянен адрес, но с настоящ адрес и 6 месечна уседналост в община Варна, който брой е част от броя на гражданите с избирателни права по смисъла на чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС (10%

подкрепа), а също така се отразява и на броя на коректните записи. Не се събраха доказателства как е установен общият брой на гражданите по смисъла на чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС (5% подкрепа).

Такава проверка не е извършвана нито от ГД „ГРАО“, нито от самия Общински съвет – Варна при приемането на обжалваното решение.

Отделни разпоредби на ЗПУГДВМС в частта му за местните референдуми са толкова неясни, нелогични и смислово противоречиви, че редакцията им не позволява еднозначното им тълкуване и прилагане.

Например необосновано различно и неясно са формулирани критериите за определянето на изборителните корпуси при хипотезите за 5% и 10% подкрепа на подписка за местен референдум, както и третият вид изборителен корпус на имащите право да гласуват на местен референдум – разпоредбите на чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 и чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС.

Показателно за наличието на системен проблем в ЗПУГДВМС е обстоятелството, че в процесния протокол на ГД „ГРАО“ не фигурират данни за изборителния корпус при хипотезата на чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС за 10% подкрепа, а по отношение на данните по чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС за 5% подкрепа са дадени към произволна дата, но не и към тази, която се изисква по закон. Отделен е въпросът за изчисляването на тези данни, както и за коректността на проверката за „коректност“ на данните в подписката.

Въпреки, че е от изключителна компетентност на Общинския съвет да прецени наличието на съответните мнозинства при приемането на своето решение (според горепосочените решения на Административен съд – Варна и ВАС), задължение на проверяващите от ГД „ГРАО“ е да следят за актуалността и наличието на тези мнозинства във всеки един момент от провеждането на самата проверка, най-малкото, за да може да се прекрати при необходимост проверката (арг. от чл.29 ал.2, изр.2 от ЗПУГДВМ).

Това означава, че установяването на общия брой на гражданите с изборителни права, които имат постоянен адрес (съответно настоящ адрес) на територията на съответната община е задължително, тъй като този общ брой е необходим за сравняването и определянето дали коректните записи от подписката представляват 1/10, съответно-1/20 от тях, поради което има характера на фактическо задължение на органа (ГД „ГРАО“), установено в закон.

В този смисъл са и мотивите на *Решение № 3434 от 21.05.2014г. по адм. дело № 2552/2014г. на Адм. съд - София град, 23 състав.*

Поради това будят недоумение аргументите, изтъквани от ГД „ГРАО“, че нямали възможност да следят тези мнозинства, както и да преценят мнозинствата към точно определена дата, а могат да посочат само приблизителния общ брой на лицата с изборителни права (само по постоянен, но не и по настоящ адрес) и то към приблизителна дата.

С това не се изпълняват изискванията на закона, които изискват преценката да се извършава към точно определена дата, а именно към момента на вписването на предложението в регистъра по чл.27 ал.1 т.3 *in fine* от ЗПУГДВМС.

Ако се приеме, че в случая е налице практическата неприложимост - конкретно на чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС, то това поставя закона в несъответствие с чл.4 ал.1 от Конституцията, според който Република България е правова държава, която се управлява според Конституцията и законите на страната.

В компетенциите на съда е да прецени дали наистина чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС са неясни до степен на неприложимост и противоконституционност или ГД „ГРАО“ следва да допълни протокола за проверката на подписката с данни за изборителния корпус при хипотезите за 5 % и 10% подкрепа, какъвто е и предметът на адм.д. №1221 от 2019г. на Адм. съд – Варна, чиято преюдициалност съдът пренебрегна.

6. Системен проблем в административнопроизводствената процедура е спазването на принципите на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност, свеждането на личните данни до минимум и точност съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. и съответстващите принципи в ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

Както вече беше посочено, налице е съществено отклонение от същността на извършваната проверка от страна на ГД „ГРАО“, която проверка има за задача единствено да идентифицира гражданите, а не да проверява за технически и правописни грешки.

Посочените въпроси се отнасят до данните, които се събират от гражданите в хода на подписката за инициране на местен референдум съгласно чл.28 ал.4 от ЗПУГДВМС, както и във връзка с реда и начина на извършваната от **некомпетентното** тогава териториално звено на ГД „ГРАО“ към МРРБ служебна проверка и съхраняването на данните в хода на проверката, и отчитането на резултатите от самата проверка (чл.29, ал.2 от ЗПУГДВМС).

В тази връзка следва да се съобрази и редакцията на закона към датите в периода на събирането на съответните лични данни при провеждането на подписката, както и към датите в периода на извършването на проверката, която, според относимата към месеците май и юни 2013г. редакция, се извършва от ГД „ГРАО“, а не от съответното териториално звено.

Трябва да се има предвид, че целта на събирането на данните в хода на подписката, респективно извършването на проверката, има за задача да установи идентичността на лицата, положили подписите си в подкрепа на произвеждането на местния референдум.

Това означава данните да се събират и обработват за конкретни, ясно формулирани и законни цели - в случая идентификация на лицето, а не да се търсят допуснати или предполагаеми правописни и технически грешки.

Събираните данни трябва да са адекватни, релевантни и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се събират и/или обработват допълнително.

Целта на събирането на съответните лични данни и тяхната проверка при проверката не е да се търси дали събраните лични данни са правилно или погрешно записани от физическото лице, а да се установи и идентифицира това лице. Ако от всички събрани данни в тяхната съвкупност може да се направи извод, позволяващ идентифицирането на лицето, то проверяващият орган следва да отрази записите за лицето като коректен в резултатите от проверката, независимо от допуснати случайни грешки в данните.

С оглед необходимостта тези данни да бъдат точни и при необходимост да се актуализират, трябва да се предприемат всички възможни разумни стъпки, за да се гарантира, че данни, които са неточни или непълни по отношение на целите, за които са събрани, или за които се обработват допълнително, се изтриват или поправят, което органът трябва да извършва служебно (особено при положение, че именно този орган администрира и поддържа съответните бази данни с личните данни на всички български граждани), а при необходимост чрез уведомление и комуникация със съответното лице или с Инициативния комитет като администратор на тези лични данни, следва да отстрани грешките (не само да ги констатира).

Във всички случаи органът следва да съобрази легитимната цел, поради която данните се събират и обработват, а именно идентификация на лицата, подкрепили подписката и проверка дали същите отговарят на законовите изисквания.

Това предполага ясни и прозрачни процедури при извършването на проверката, както и възможност за отчетност и проследяване на тези процедури и резултатите от тях по отношение на данните за всяко едно лице, чиито лични данни се проверяват и обработват.

Събирането и отчитането на данните в непроверяем обобщен (статистически) вид не отговаря на легитимната цел на проверката, доколкото целите не са научни или статистически, а конкретни и точни – идентификация и проверка в ГД „ГРАО“ на данните на всяко лице, положило подпис в подписката. Възможността за идентификация на лицата с коректни записи, както и за запазване и посочване на данните за вида на конкретните констатирани от ГД „ГРАО“ нередности в отделните записи, с оглед възможността за контролна проверка на коректността и полагане на усилия от Инициативния комитет за отстраняване на установените нередности в едномесечния срок по чл.29 ал.3 от ЗПУГДВМС, както и с оглед възможността за оспорване по административен ред или по реда на чл.193 от ГПК на всяка отделна констатация на ГД „ГРАО“ за конкретен некоректен запис в съответствие с легитимната цел на проверката, са от решаващо значение, тъй като само един подпис може да се окаже недостатъчен за доказване на 10% или 5% подкрепа.

Накратко, важен е всеки един подпис, поради което е необходимо ГД „ГРАО“ да осигури възможност за контролна проверка на коректността на всеки некоректен запис, както и възможност за Инициативния комитет да положи усилия за отстраняване на съответната конкретна нередност или да я оспори по административен или по съдебен ред.

Същевременно следва да се гарантира установяването на актуалността и правилността на личните данни на всяко едно лице, както и възможността за проверка и коригиране на тези данни, **отново подчертавам**, за всяко едно лице, а не да се изготвят статистически справки, при това такива, които дори не могат да се проверят за коректност на техните първични данни, доколкото към настоящия момент няма възможност за обратна проверка.

В този смисъл е и искането ни за отправяне на преюдициално запитване на основание чл.267, §1, буква „б“ от Договора за функциониране на Европейския съюз и чл.628 и чл.629, ал.3 и 4 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК, което съдът следваше да отправи, доколкото е **първа, последна и единствена съдебна инстанция**.

След като такова запитване не е отправено и на съда е ясна тематиката, разгледана в цитираните актове на правото на Европейския съюз - регламент и директива, то **моля** в решението си съдът да анализира обстойно поставените въпроси.

7. Не е ясно кой точно е използваният протокол от Общински съвет – Варна, за да се мотивира обжалваното решение.

Налице е съществено противоречие в становищата на Общински съвет - Варна и ГД „ГРАО“.

Известни са три протокола с различно съдържание, като дори да приемем, че единият е за коригиране на явна фактическа грешка, то остават другите два протокола от 07.06.2013г. и 04.07.2014г., като не се изясни кой е използваният от Общински съвет - Варна за мотивиране на обжалваното решение. Защо Общински съвет - Варна третира тези протоколи като един протокол, след като ГД „ГРАО“ изрично посочва, че всеки протокол е самостоятелен (липсва решение и указание или протокол за извършена поправка и/или изменение на протокола).

Това, което е сигурно е, че решението не се базира на резултатите от проверката, но е основано на документ, ако не с невярно (ако е резултат на грешки при проверката!), то с крайно неточно и непълно съдържание, като тази неточност не може да се провери и поправи по друг начин, освен чрез извършването на нова законосъобразна проверка.

Във всеки случай протоколът не може да се цени нито от Общинския съвет, нито от съда, като годно доказателство по отношение на изискваните от закона данни и в този смисъл оспорването по чл.193 от ГПК следва да се приеме за доказано.

8. След като протоколът от 07.06.2013г. е предаден на председателя на Общински съвет - Варна, председателят отправя до Инициативния комитет писмо за коригиране на нередности в подписката. Нарушен е за пореден път чл.146 т.3 от АПК - съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

С писмо от 18.06.2013г. председателят на Общински съвет - Варна е изпратил на Инициативния комитет копие от протокола на ТЗ „ГРАО“ и е дал едномесечен срок, съгласно чл.29 ал.3 от Закона за отстраняване на констатираните нередности.

В писмото за отстраняване на нередностите, те следва да се посочат изрично, но не са посочени.

Срокът за указания е едномесечен, но нередностите остават фантомни. Те не са посочени по вид и характер и дори не са маркирани, нито е посочен ред за тяхното отстраняване.

Остава Инициативният комитет да отгатне кои са тези непосочени нередности на подписката, за да ги отстрани. Ако се предполага, че те се отнасят до коректност на записите, то следва задължително да се посочи за кой конкретен запис се отнася забележката - било по номер в подписката, име на лицето и т.н., както и видът на установената нередност.

Функцията на Председателя на Общинския съвет не е да задава гатанки, а да внася яснота в административните процедури, в съответствие с принципите прозрачност и предвидимост.

Отделен е въпросът, че при националните референдуми чл.13 ал.4 от ЗПУГДВМ определя изрично недостатъчния брой подписи за вид нередовност, подлежаща на отстраняване в едномесечен срок. Това означава, че същото се отнася и за местните референдуми, тъй като липсва изричен текст в противоположния смисъл.

Инициативният комитет не е отстранил никакви нередности, тъй като нито в писмото на председателя на Общинския съвет, нито в протокола на ГД „ГРАО“, нередностите са били конкретизирани.

Нередностите не са били конкретизирани и след като Инициативният комитет поиска от председателя на Общински съвет - Варна да ги посочи. След изтичането на месечния срок по чл.29 ал.3 от Закона, Председателят на общинския съвет не е предприел никакви действия – нито е прекратил процедурата по внасяне на предложение за провеждане на референдум, нито е уведомил общинските съветници за постъпилата подписка, не е определил водеща комисия

за нейното обсъждане и не е насрочил заседание на общинския съвет, както му вменява чл.30 ал.1 от ЗПУГДВМС. Нарушен е и чл.29 ал.3 от ЗПУГДВМС.

Председателят на Общински съвет - Варна не е изпълнил задължението ИЛИ ПО- СКОРО ПРЕВРАТНО Е УПРАЖНИЛ ЗАДЪЛЖЕНИЕТО си, в случаи на установени нередности да уведоми Инициативния комитет и определи едномесечен срок за тяхното отстраняване.

Тези нередности са отделен случай от предвидените в чл.29 ал.3 от ЗПУГДВМС случаи (мн.ч.) на установени нередности, в които Председателят на общинския съвет е длъжен да уведоми Инициативния комитет и определи едномесечен срок за тяхното отстраняване. Използването от законодателя на множествено число показва ясно, че при всеки отделен случай на установени от административния орган нередности, той е длъжен да определи **нов едномесечен срок** за тяхното отстраняване, което също не е сторено.

Това обаче не са единствените пороци в тази насока, които в най-голяма степен се дължат и на незаконосъобразните действия на ГД „ГРАО“ при МРРБ .

Не са съобразени и проверени от ГД „ГРАО“ 44 бланки с допълнително събрани подписи, които Инициативният комитет е предал надлежно на Общински съвет - Варна, като е „отгатнал“, че евентуалните нередности са свързани с броя на подписите.

С оглед тезата на административния орган, че са били дадени указания за отстраняване на нередности (без да се посочва кои са тези нередности), а законодателят не предвиждал възможност след проверката на подписката от ГД „ГРАО“ да се събират нови подписи и да се отстраняват нередности чрез събиране на нови подписи, обръщам внимание отново към разпоредбата на чл.13 ал.4 от ЗПУГДВМ, определяща изрично недостатъчния брой подписи за вид нередност, подлежаща на отстраняване, поради което остава без отговор въпросът защо Общинският съвет не е изпратил депозираните 44 бланки с допълнително събирано подписи за проверка в ГД „ГРАО“ и дали това негово бездействие е в съответствие със закона и клетвата на общинските съветници да работят в обществен интерес.

9. След отправянето на фантомното указание за отстраняване на фантомни нередности и изтичането на срока, следва пълно бездействие от страна на Председателя на Общински съвет - Варна.

Подписката нито е докладвана от него на общинските съветници, нито е разпределена на комисии, нито е насрочено заседание на общинския съвет - задължения, пряко произтичащи от разпоредбата на чл.30 ал.1 от ЗПУГДВМС - в тридневен срок от постъпването на подписката в общинския съвет да уведоми за нея общинските съветници, да определи водеща комисия за нейното обсъждане и насрочи заседание на общинския съвет в срок до един месец от постъпването ѝ.

Нещо повече. Според закона, длъжимите от страна на председателя на Общинския съвет действия се предприемат заедно с изпращането на подписката за проверка на ГД „ГРАО“, а не след получаване на протокола от тази проверка. В чл.30 ал.1 от ЗПУГДВМС е записано, че задълженията на председателя се осъществяват в срок до 3 дни от постъпването на подписката, а не от получаването на протокола по чл.29, ал.2 от същия закон.

Забавянето е причинено от незаконосъобразното действие/бездействие на общинския съвет и председателя. Вредите от него трябва да се съобразят от съда и понесат от органа в рамките на настоящото съдебно производство.

II. Относно законосъобразността на въпросите и компетентността на органите на местното самоуправление:

Въпросите са:

1. Да достига ли паркът „Морска градина“ до морето, като включва изцяло крайбрежната зона от ската до морския бряг?

2. Да бъде ли крайбрежната зона на град Варна паркова зона за отдих с обекти за хранене, спорт, атракции и развлечения, но без жилища, ателиета, офиси, молове, хотели, казина, конгресни центрове и яхтени пристанища?

1. Оспореният акт не е надлежно мотивиран, като в голямата си част изложените мотиви са бланкетни и представляват единствено цитиране на правни норми, без съответен анализ. Според действащата нормативна уредба относно задължението за мотивиране на административните актове, както и приетото в съдебната практика, законът не прави разлика

дали издателят на акта е едноличен или колективен административен орган, както и дали при постановяването на акта органът действа в условията на обвързана компетентност или при оперативна самостоятелност. В съответствие с това, в разпоредбата на чл.31 ал.2 от ЗПУГДВМС законодателят е предвидил, че общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум. Условието за излагане на мотиви представлява една от гаранциите за законосъобразност на административния акт, които законът е установил, като с излагането им се довеждат до знанието на адресатите съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт, което има пряко отношение към организирането и реализирането на защитата на страните срещу такива актове. Наличието на мотиви улеснява и контрола върху законосъобразността на акта, упражняван при обжалването му пред съда.

В т.1 от мотивите на обжалваното решение Общински съвет - Варна е мотивирал нормативното основание на своята компетентност да откаже произвеждането на местен референдум с разпоредбата на чл.21 ал.1 т.20 от ЗМСМА. Тази законова разпоредба, обаче, оправомощава общинският съвет да приема решения за произвеждане на референдуми, но не и решения за отказ. Възможностите за отказ са регламентирани изчерпателно в хипотезите на чл.31 ал.1 изр.2 и ал.2 от ЗПУГДВМС и те не следва да се тълкуват разширително.

По всички останали въпроси, предоставени от закона в компетентност на органите на местно самоуправление, няма ограничения и при наличието на 10% подкрепа, на основание чл.27 ал.2 и 3 от ЗПУГДВМС, общинският съвет е длъжен да приеме решение за произвеждане на местен референдум, а кметът на общината да определи датата на референдума, който трябва да се произведе в срок до два месеца от постъпването на искането.

Ако общинският съвет установи, че въпросът или въпросите са незаконосъобразни, с мотивирано решение отказва произвеждането на местен референдум.

Преди да откаже на основание чл.31 ал.1 изр.2 произвеждането на референдума, на основание изр.1 общинският съвет е следвало да разтълкува предложените въпроси за местен референдум и разбере истинския им смисъл, и при необходимост да ги редактира, без да променя техния смисъл и евентуално да промени тяхната поредност. В тази връзка е важно да се отбележи, че дори без да преформулира въпросите, Общински съвет - Варна е можел да ги изтълкува, за да открие истинския им смисъл от гледна точка на закона и в рамките на закона, а не да отказва референдума на основание, че били неясни или незаконосъобразни.

Липсват данни да е направено от Общински съвет – Варна каквото и да е усилие в тази посока. Напротив. По време на общественото обсъждане, в самата жалба до съда, с молба с.д. 8740 от 31.05.2019г. и с приложението към нея, Инициативният комитет положи специални усилия и пред органа, и пред съда този въпрос да бъде изяснен напълно, за да стане ясно по недвусмислен начин, че от кмета на общината и общинския съвет се искат единствено и само действия от тяхната компетентност.

Доколкото Общински съвет – Варна като административен орган действа в условията на оперативна самостоятелност, той трябва да мотивира това свое бездействие, което не е сторено в обжалвано решение. Нещо повече. Клетвата по чл.32 от ЗМСМА задължава общинските съветници да действат в обществен интерес, като това бездействие е погазване на клетвата и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което следва да се добави към останалите аргументи за нищожност на решението поради тотално опорочената от органа процедура.

2. От така изложеното, общинският съвет е стигнал до неправилния извод, че във въпросите за референдума не се държи сметка за наличието или липсата на предпоставките, които ЗУТ е предвидил с императивни разпоредби.

Твърди се, че такова решение на общинския съвет би било незаконосъобразно поради противоречие с чл.134 ал.1 и 2 от ЗУТ, поради липсата на която и да било от предпоставките за изменения на ОУП и ПУП, уредени в закона.

Разпоредбата на чл.134 ал.1 се отнася за предпоставките за изменение на влезли в сила ОУП-ве, а ал.2 - за изменение на влезли в сила ПУП-ве.

Обръщам внимание, че предпоставките по ал.2 за изменение на ПУП включват предпоставките по ал.1 за изменение на ОУП и хипотезите са по-многобройни.

Твърдението за липсата на такива предпоставки обаче е голословно и невярно и по отношение ОУП, и по отношение на ПУП.

По отношение предпоставките за изменение на ОУП:

Налице са поне предпоставките за изменение по чл.134 ал.1 т.1. и т.5 от ЗУТ - когато:

1. настъпят съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът;

5. се констатира явна фактическа грешка, имаща значение за предвижданията на плана.

Ясно изразеното отрицателно общественото мнение срещу застрояване и презастрояване на крайбрежната зона, устойчивата недобра репутация на инвестор-концесионер и упоритата 7-годишна съпротива на местната власт и местната мафия срещу произвеждането на този референдум са достатъчно силни аргументи за наличието на обществена нагласа и подходящи обществени и общественно-икономически условия за изменение на ОУП в частта за крайбрежната зона, ако това се наложи във връзка с референдума. (чл.134 ал.1 т.1 от ЗУТ)

С действащия ОУП, предложен на 15.06.2012г. от Кмета, съгласуван на 05.07.2012г. от Общинския съвет и одобрен на 03.09.2012г. от Министъра на РРБ са променени предвижданията в съществуващия ПУП-ПРЗ от 2002г. за крайбрежната зона, в пълно противоречие с изразените от гражданите становища при общественото обсъждане и при очевиден конфликт на интереси на проектанта, който се явява и собственик на част от територията, обхваната от въпросите за референдума. Това обстоятелство не само обяснява явните фактически грешки в ОУП, с оглед обратните резултати от общественото обсъждане, но самото то се явява равностойно на явна фактическа грешка, която е оказала решаващо значение за предвижданията на плана.

По-долу е споменато още веднъж, че изразяването на несъгласие с устройствените предвиждания за Морската градина и крайбрежната зона и изразеното желание за референдум по този въпрос от повече от 33 000 граждани в подписка е несъмнена промяна в обществените условия. **Налице е и явна фактическа грешка**, тъй като одобреният ПУП за тази територия от 2002г. е с показатели Коефициент за застрояване до 3, при нормативно определен Кинт 0,8 за зона Об – брегова зона, съгласно Специфичните правила за застрояване, действали към момента на неговото изготвяне и одобряване. С тази явна фактическа грешка е нарушен и чл.62а от ЗУТ, тъй като е променена озеленена площ публична собственост в зона за застрояване, а след това и в частна собственост, **без общественно обсъждане или с общественно обсъждане с точно обратен резултат** и без решение на общински съвет с мнозинство две трети, при условие, че зелените площи в града са ограничени.

С оглед, че по въпроса за застрояването и презастрояването на тази предвидена за паркова зона има ясно изразено отрицателно общественото мнение, това означава, че условията за изменение на ОУП са налице и институциите в града са длъжни да се съобразят и предприемат изменение на ОУП и/или ПУП, ако общественият интерес го налага.

По отношение процедурата и местната компетентност за изменения на ОУП

Съгласно чл.44 ал.1 т.13 от ЗМСМА и чл.19 ал.2 от ЗУЧК (глава четвърта), възлагането на изменения на ОУП на Черноморските общини може да се извърши от кмета на общината след съгласуване с министъра на РРБ. ЗУЧК не определя в какво се състои това съгласуване, поради което на основание § 2 от ДР на ЗУЧК, по този и останалите неуредени въпроси, са приложими разпоредбите на ЗУТ.

Съгласно чл.127 ал.2 т.1 и 2 от ЗУТ, действията по съгласуването се извършват от възложителя, тоест от кмета, като е посочено изчерпателно в какво се изразяват. Посочено е изрично, че евентуалните откази за съгласуване трябва да бъдат мотивирани, като след отстраняването на забележките, проектът се смята за съгласуван без забележки.

Процедурата по изменението включва инициатива - предложение на кмета (чл.127 ал.9 от ЗУТ) до общинския съвет, съдържащо проект за изменение на ОУП.

Общинският съвет, на основание чл.21 ал.1 т.11 от ЗМСМА, вр. с чл.124 ал.1, чл.134 ал.1, чл.135 ал.3, чл.136 ал.1 и др. от ЗУТ, след публикуване и провеждане на обществено обсъждане на проекта (чл.127 ал.1 вр. чл.136 ал.1 от ЗУТ) , по доклад на кмета (чл.127 ал.6 вр. чл.136 ал.1 от ЗУТ) приема решение за неговото одобряване.

В случая мнението, изразено от гражданите в референдума по двата въпроса, представлява обществено обсъждане и органите, компетентни да инициират и извършат промяната на ОУП (ако се налага такава), са кметът и общинският съвет. При това без да се

изисква разрешение или одобрение от министъра на РРБ или други централни органи, тъй като същите са задължени да действат в условията обвързана компетентност и не могат да откажат съгласуване или одобрение при наличието на законовите предпоставки за това.

Именно това обстоятелство е имал предвид законодателят, когато е регламентирал кои въпроси се обсъждат на национални, и кои на местни референдуми.

Ето защо, дори да се приеме, че процедурата за изменение на ОУП се финализира в град София, тоест извън община Варна, това обстоятелство не е от решаващо значение.

Например новият ОУП на община Варна е одобрен със заповед от 03.09.2012г. на министъра на РРБ, **но след като** с общоизвестното и общодостъпно решение на Общински съвет – Варна, решение № 463-2 от 05.07.2012г., на основание чл.21 ал.1 т.11 от ЗМСМА, чл.19 ал.3 от ЗУЧК, във връзка с чл.127 ал.3 от ЗУТ, по предложение на Кмета на Община Варна с изх.№ РД12006706ВН/15.06.2012г., Общински съвет – Варна е съгласувал Окончателния проект на ОУП на територията на Община Варна, **предлагайки** на НЕСУТРП да приеме и на Министъра на РРБ да одобри ОУП на град Варна и Община Варна.

Същите действия се искат органите на местното самоуправление и в настоящия случай.

Беше казано, че евентуалните откази по всички съгласувателни и одобрителни процедури трябва да бъдат мотивирани, като след отстраняването на забележките, съответният проект се смята за съгласуван, приет и одобрен без забележки.

Това означава, че евентуалните съгласувателни и одобрителни действия на централни органи са с характер на проверка за законосъобразност на процедурата по смисъла на ЗУЧК и ЗУТ и са неотнормирани към целесъобразността на въпросите за референдума по смисъла на ЗУТ и тяхната законосъобразност по смисъла на ЗПУГДВМС.

Въпросите са категорично и безспорно от местно значение и преценката за тяхната целесъобразност по смисъла на ЗУТ и законосъобразност по смисъла на ЗПУГДВМС е извън компетенциите и функциите на централните органи.

Процедурата по изменението на ОУП започва с инициатива - предложение и приключва с издаването на административен акт. Аналогична е и процедурата за налагане на повторна строителна забрана на основание чл.198 ал.2 от ЗУТ, със заповед на Министъра на РРБ. Общинският съвет и кметът могат да инициират приемането на изменение на ОУП или ПУП, или налагането на повторна строителна забрана – действия, които не са от изричната компетентност на ОС-Варна.

От органите на местното самоуправление, както беше посочено многократно, въпросите за местен референдум не изискват да се излиза извън рамките на предоставените им компетенции при иницирането на процедурите за изменения в ОУП и ПУП-ве, нито да се нарушава законът.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗПУГДВМС, местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството, като съгласно ал.2 на посочената разпоредба, чрез местен референдум не могат да се решават въпроси: 1. на общинския бюджет; 2. Относно размера на местните данъци и такси; 3. на правилата на вътрешната организация и дейност на общинския съвет.

Видно е, че въпросите не са сред изрично изключените от закона относно възможността за решаването им чрез местен референдум.

На органите на местното самоуправление е възложено да осъществяват местната политика по устройственото планиране и устройството на територията. Тези въпроси са от изключителната дискреция на органите на местното самоуправление, поради което е странно, че общинският съвет отрича своите правомощия в посочената тематична област.

Поради това, в случая административният орган е приел неправилно, че въпросите са извън тяхната (на органите на местното самоуправление, вкл. неговата) компетентност и са незаконосъобразни.

От друга страна е очевидно, че акцентът на решението на Общински съвет – Варна не е върху законосъобразността, а ИЗЦЯЛО върху **целесъобразността** на въпросите, тъй като същите са безспорно от местно значение и засягат интересите на известно акционерно дружество със седалище Варна. Тези частни интереси обаче са в противоречие с обществения интерес да има референдум, поради което решението на Общинския съвет е в нарушение на клетвата на общинските съветници, а нейното нарушение е съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Да е **целесъобразно** едно решение означава да е упражнен административен контрол върху неговата полезност, навременност и стопанска ефективност, а в случая е задължително да се изследва и това дали въпросите за референдума са социално оправдани. За упражняването на изброените контролни функции няма никакви данни и доказателства, което подсказва недвусмислено, че може би целесъобразността е била обсъдена много внимателно, но не от гледна точка на обществения интерес и клетвата на общинските съветници.

Вече беше изтъкнато, че референдумите могат да бъдат местни и национални. Съгласно чл.9 ал.1 от ЗПУГДВМС, национален референдум се произвежда за пряко решаване от гражданите на въпроси с национално значение от компетентността на Народното събрание. След както инициативата за изменението на ОУП и ПУП в община Варна е извън изчерпателно изброените ограничения в чл.26 ал.2 от ЗПУГДВМС и не е от компетентността на Народното събрание, по аргумент от противното, тя е въпрос от местно значение, подлежащ на решаване на местен референдум.

В същото време инициативата за изменение на ОУП и ПУП в община Варна, респективно за приемането и изменението на тези планове и като цяло за устройственото планиране е местна, а не на централните органи на управление, като е спорна изложената аргументация, че устройствените закони, в частност ЗУТ и ЗУЧК, ограничавали компетентността на Общинския съвет в тази насока.

Нарушен е чл.26 ал.1 от ЗПУГДВМС, съгласно който местен референдум се произвежда за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството. Неправилно административният орган е приел, че въпросите са **извън тяхната компетентност** и че тези въпроси били незаконосъобразни.

С решаването предложените въпроси от Инициативния комитет органите на местното самоуправление по никакъв начин не излизат противозаконно извън рамките на предоставените им компетенции при законовите процедури за инициирането (предлагането) на изменения в ОУП и ПУП, както при последващите действия, свързани с устройството на територията в община Варна, за които са оправомощени.

Например, както бе посочено, процедурата по изменение на ОУП включва предложение до компетентния орган (инициатива) и приемане на акт, с който той извършва изменението. Това означава, че въпросите за референдума не изискват общинският съвет и кметът на общината да излизат извън рамките на предоставените им компетенции при процедурите за инициирането на изменения в ОУП и ПУП и приемането на изменения на ПУП, нито да нарушават закона чрез предлагане или налагане на забрана или ограничение на застрояването.

Обстоятелството, че на по-късен етап и органи от централната власт ще участват в процедурирането на инициираните от кмета на общината изменения в ОУП и ПУП и налагането на забрани и ограничения, поискани с референдума, по никакъв начин не прави въпросите в подписката незаконосъобразни. По подразбиране, резултатът от обсъждането на референдум на определени въпроси е по-стойностен от резултата от тяхното обществено обсъждане по реда на ЗУТ. Това означава, че при наличието на законовите предпоставки за това, централните органи са длъжни да се съобразят с общественото мнение по конкретните въпроси от местно значение, изразено на местен референдум и да финализират безусловно инициираната процедура от местния кмет и местния общински съвет, съобразно желанието на местното население, без да се намесват централно с аргументи за целесъобразност.

Такава е правната логика, такава е и житейската логика, такъв е бил и замисълът на законодателя, когато е определял в ЗПУГДВМС кои въпроси да се обсъждат на национални и кои на местни референдуми.

При наличието на положителен резултат от местен референдум, ако практическото решаване на въпросите изисква изменения в ОУП и/или ПУП, които следва да се финализират (одобрят) със заповед на Министъра на РРБ, тогава е очевидно, че исканите иницииращи и организационно-технически действия на кмета и общинския съвет не представляват индивидуални, общи или нормативни административни актове по смисъла на на АПК, а са част от производството по издаването на въпросната одобрителна заповед на Министъра на РРБ, издаването на която той не може да откаже при наличието на законовите предпоставки за нейното издаване. Това означава, че исканите действия от органите на местната власт са изключително от тяхната компетентност и ако се извършат няма да са нищожни, каквито са опасенията на ответника. Изводът е, че въпросите са законосъобразни.

Видно от текста на закона (ЗУТ и ЗУЧК), Министерът на РРБ има специални правомощия по иницирирането на целесъобразни изменения в специални устройствени планове, но от изключителната компетенция на местното население, кмета и общинския съвет е преценката за целесъобразно изменение на ОУП или създаването на ПУП за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, какъвто е случаят.

3. Съществен въпрос и респективно съществен порок на обжалваното решение поради липсата на мотиви е, че не се коментират и дори не се споменават правомощията на кмета на Общината.

Прието е еднозначно в доктрината и в съдебната практика, че кметът на общината, освен като ръководител на местната администрация, се явява и орган на местното самоуправление. Като такъв, той има съществени правомощия в дейностите по устройството на територията.

Така например, според ЗУТ, ОУП подлежи на изменение. По силата на чл.127 ал.9, кметът е задължен да представя на общинския съвет ежегоден доклад за изпълнението на ОУП и да прави предложения за неговото изменение.

В правомощията на кмета е да докладва пред общинския съвет за създадо се обществено недоволство против застрояването на бреговата зона на Морската градина с частни жилищни сгради и да направи предложение за изменение на плана.

Липсата на произнасяне в обжалваното решение относно компетентността на Кмета на община Варна по поставените въпроси, чието решаване се иска чрез местен референдум, е съществено процесуално нарушение и опорочава решението до степен на неговата недействителност.

Не е маловажна в тази насока и позицията на Кмета на община Варна, който в своето официално становище по предложението за произвеждане на местен референдум, приложено към преписката, също не взема отношение относно своята компетентност по устройственото планиране в общината, въпреки че съгласно ЗУЧК именно негова е инициативата за приемането на ОУП и измененията на ОУП за територията на община Варна.

Всъщност, неправилно се възприема от Общински съвет – Варна, че се целяло непременно да се променят ОУП или определени ПУП. Въпросите за провеждането на референдума са формулирани по-общо, като при проверката на тяхната законосъобразност не следва да се обсъждат само възможностите за изменение на ОУП или друг конкретен устройствен план. Общинският съвет и кметът разполагат с богат инструментариум в областта на устройството на територията, за да се справят и без да се налагат изменения на устройствените планове и схеми.

Гражданите на Варна чрез произвеждането на референдум искат общественото мнение да бъде меродавно и решаващо за устройството на бреговата зона, която с хилядолетия е била публична собственост, общодостъпна и оформена като Парк с историческо значение, с характерно композиционно и естетическо изграждане и е регистрирана, и обявена за паметник, като се устройва и опазва при спазване нормативите на Закона за културното наследство.

Условията за изменение на ОУП са налице и следва органите на местното самоуправление в общината да се съобразят и предприемат изменение на ОУП и изработване на ПУП за територията, за чието застрояване и презастрояване има ясно изразено отрицателно общественото мнение. Общественото мнение е, че трябва да се даде възможност за пряк граждански контрол чрез референдум над процесите, които се случват в тази територия и от които всички сме пряко засегнати.

4. Въпросите на референдума са формулирани съгласно изискванията на чл.27, ал.6 на ЗПУГДВМС, а именно: *В предложението за местен референдум се включват един или няколко въпроса, на които гласоподавателите отговарят с „да“ или „не“. Въпросите се изписват на общоупотребим български - език, кратко, точно и ясно.*

Ако въпросите се формулират съгласно ЗУТ или друг конкретен нормативен акт то това ще е в противоречие с изискването за общоупотребимост и няма да се изпълни изискването за **общоупотребим български език - кратко, точно и ясно.**

Ако въпросите се формулират само със специални термини на ЗУТ, именно тогава могат да са незаконосъобразни, доколкото ще бъдат разбираеми единствено за специалисти. Правният език в нормативната уредба за устройство на територията е специализиран и въпросите ще са в противоречие с изискванията на чл.27 ал.6 изр.2 от ЗПУГДВМС.

Общински съвет - Варна неправилно е посочил и се е позовал на съдебна практика, без да отчита значението и спорната доказателствена стойност на протокола/протоколите на ГД „ГРАО“, и която не е свързана пряко с въпросите от значение за решаването на спора.

Освен това съдебната практика, особено противоречивата, не е задължителен източник на правото, поради уникалността на всеки конкретен случай, какъвто източник е ЗАКОНЪТ, доколкото последният със своята абстрактност обхваща множеството уникални случаи .

Съдебната практика (в частност - тази на върховните съдилища) поставя пред съдебните състави условни ориентири при условна идентичност на обстоятелствата. Те са еднопосочни при константна съдебна практика, разнопосочни при противоречива или сгрешени и подвеждащи при неправилна съдебна практика. Затова всеки съдебен състав е свободен да се съобрази или да не се съобрази с наличната практика, когато тълкува нормите на закона в тяхната цялост и свързаност – включително относно ЗУТ, ЗУЧК и специалния ЗПУГДВМС. Същото се отнася в още по-голяма степен за администрацията, която изпълнява и прилага закона.

Позовавайки се не на закона, а изключително на изолирана и ирелевантна съдебна практика, административният орган е стигнал до неправилния извод, че така формулираните въпроси били незаконосъобразни, че по тях Общински съвет - Варна не може да се произнесе, защото не е компетентен, и че това е „непреодолима пречка“ за произвеждането на референдум.

Там, където все пак има посочени законови норми, то налице е само бланкетното им възпроизвеждане, без съответното аргументиране.

Така например в т.6 и т.7 от мотивите органът е опитал да обоснове изводите си с анализ на разпоредбите на ЗУТ, като обаче единствено е цитирал изчерпателно изброените в чл.134 ал.1 предпоставки за изменение на влезлите в сила ОУП и чл.134 ал.2 във връзка с предпоставките за изменение на влезлите в сила ПУП.

Няма доказателства, нито твърдение, че тези предпоставки не са налице, както и че тяхното наличие няма да възникне в периода до или след произвеждането на местния референдум .

Като противовес на това, има недоказано голословно твърдение за липсата на законово основание в т.7 от мотивите, в които Общински съвет - Варна е отбелязал, че разпоредбите на чл.131 и 135 от ЗУТ определят активно легитимирани да искат измененията в ОУП и ПУП лица, компетентните органи и сроковете за произнасяне от последните.

От така изложеното, административният орган е стигнал до неправилния извод, че във въпросите за референдум относно измененията в ОУП и ПУП не се държи сметка за наличието или липсата на предпоставките, които ЗУТ е предвидил с императивни разпоредби. Твърди се, че такова решение на общинския съвет би било незаконосъобразно поради противоречие с чл.134 ал.1 и 2 от ЗУТ, поради липсата на която и да било от предпоставките за изменения на ОУП и ПУП, уредени в закона. Ако на общинския съвет наистина са му били нужни допълнителни аргументи за обуславящата ги обществена необходимост, освен изчерпателно посочените от Инициативния комитет в предложението, е следвало да ги поиска своевременно на етап обсъждане, като покани и представители на самия Инициативен комитет и други заинтересовани страни. Отделно от това, налице са и основания за изменение, което се доказва от самата подписка.

В конкретния случай изразяването на несъгласие с устройствените предвиждания за Морската градина и крайбрежната зона от повече от 33 000 граждани в подписката е несъмнена промяна в обществените условия. Налице е и явна фактическа грешка, тъй като наличният одобрен ПУП е с показатели Коефициент за застрояване до 3, при нормативно определен Кинт 0,8 за зона Об – брегова зона, според Специфичните правила за застрояване, действали към момента на неговото изготвяне и одобряване през 2002г.

Отделен, но не по-малко важен е въпросът, **че този ПУП е бил скрит**, за да бъдат продадени на „Холдинг Варна“ АД едни непродаваеми 122 дка ИДС по-евтино.

Нарушен е чл.62а от ЗУТ. Промяната на озеленена площ публична собственост в зона за застрояване частна собственост без обществено обсъждане, без решение на общински съвет с мнозинство две трети и при условие, че зелените площи в града са ограничени представлява закононарушение.

В т.8 - 9 от мотивите административният орган отново необосновано твърди, че приемането на решения по въпроси, включени в предложението за произвеждане на референдум, ще доведе до нарушения на ЗУТ и ЗУЧК. Направен е отново плах опит за анализ, който се е ограничил единствено до бланкетно цитиране на чл.1 от ЗУЧК.

III. След изключването на протокола от доказателствения материал е видно, че самото решение губи изцяло своята база.

Във връзка с въпроса за изпълнението на изискването на чл.27 ал.1 т.3 и ал.2 от ЗПУГДВМС и установяването на избирателния корпус и необходимия брой подписи при хипотезите за 5 % и 10% подкрепа, какъвто е и предметът на адм.д. №1221 от 2019г. на Адм. съд – Варна, чиято преюдициалност съдът пренебрегна, считам, че е наложително и **моля съдът да отмени определението си за край на съдебното дирене и даване ход на устните състезания, като върне делото на фаза събиране на доказателства.**

Моля на основание чл.9 ал.3 и чл.171 ал.4 от АПК съдът да укаже на ответника, че не сочи достатъчно доказателства за действителния брой на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на община Варна към 30.04.2013г., спрямо които следва да се пресметне 1/20 съгласно хипотезата на чл.27 ал.1 т.3 от ЗПУГДВМС, нито за действителния брой на гражданите с избирателни права в община Варна към 30.04.2013г. (по постоянен или настоящ адрес), спрямо който следва да се пресметне 1/10 съгласно хипотезата на чл.27 ал.2 от ЗПУГДВМС.

Предвид направеното от Инициативния комитет оспорване на официалните твърдения на МРРБ за унищожени доказателства от проверката на подписката, които доказателства са в пряка връзка с проверката ѝ, налице е Решение от 27.05.2019г., получено по реда на ЗДОИ, с което Председателят на Държавна агенция „Архиви“ потвърждава, че съгласно известната и на съда нормативна уредба, унищожаването на документи в държавните и общински институции се извършва според изискванията на чл.49 от ЗНАФ след изтичането на сроковете за съхранението им - с акт за унищожаване, утвърден от ръководителя на институцията и изпратен екземпляр от утвърдения акт за сведение на съответния държавен архив.

Въпреки това, в хода на производството, съдът не изиска от МРРБ валидни към датата на унищожаване доказателства, че за извършеното унищожаване на данните не са били приложими разпоредбите на ЗНАФ, задоволявайки се с официалните лаконични нищо неказващи отговори на МРРБ, които затрудниха допълнително защитата на жалбоподателя в откритото производство по чл.193 от ГПК. Установяването на валидността на извършените действия е стъпка към установяването на валидността и на ИАА на Общински съвет - Варна, съдържанието на който обуславят. Протоколите не съдържат реални фактически данни и с оглед преценката на съда, че методологията за проверка на подписката била неотнормирана към оспорването. Унищожените доказателства, че проверка се е състояла, съчетани с липса на методика, обезсмислят оспорването по чл.193 от ГПК с експертиза. Тези липси не могат да се санират с експертиза, както счита съдът, а само с нова проверка от проверяващия орган..

Моля съдът да се произнесе по всички повдигнати от нас въпроси **мотивирано** и съобразно всички изложени аргументи, включително относно въпросите, поставени в отправеното на основание чл.267, §1, буква „б“ от Договора за функциониране на Европейския съюз и чл.628 и чл.629, ал.3 и 4 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК искане за преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, аргументирано с 4 (четири) страници съображения.

Съгласно чл.150 ал.1 от ГПК, в протокола от съдебно заседание се вписват представените писмени доказателства. По всяка вероятност на 22.11.2018г., тричленният състав е преценил, че няма основание да вписва в протокола, че освен пълномощно, адвокат Деяна Стефанова е представила и договор за правна защита и съдействие. Очевидно за съда съществуват правила, които освобождават някои факти от необходимостта да бъдат описвани в протокола и ги приема като необорима презумпция. Съдът приема въпросните доказателства по подразбиране, така както и обстоятелството, че няма как адвокатът на Общински съвет - Варна да е извършвал процесуални действия преди датата на заседанието - 22.11.2018г. без представителна власт, които действия очевидно са си извършени.

Съгласно разпоредбата на чл.101 ГПК, съдът следи служебно за надлежното извършване на процесуалните действия и указва на страната в какво се състои нередовността на извършените от нея процесуални действия. Подобни указания липсват след подаването на молби входящ № 19127 от 06.11.2018г. и входящ № 9189 от 18.05.2018г. от адв. Стефанова, в

качеството ѝ на упълномощен представител на ответника, но без представени доказателства за легитимно учредена представителна власт към тези дати. Разпоредбата на чл.101 от ГПК регламентира СЛУЖЕБНОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ на съда да следи за надлежното извършване на процесуалните действия в хода на процеса, а не да си затваря очите пред тях, дори когато са му посочени изрично.

Във връзка с цитираните разпоредби, в откритото съдебно заседание на 31.05.2019г., представителят на жалбоподателя моли съдът да отмени определението за даване ход по същество. Жалбоподателят уточнява, че пълномощното е документ, установяващ пред съда представителната власт на процесуалния представител и че представителната власт е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно и която трябва да е в наличност по всяко време на процеса.

Доколкото с поредно определение се остави без уважение искане за отмяна хода по същество, съдът сътворява правен абсурд с грубо незначитане нормите на закона и правовия ред.

Дължимият професионализъм в процесуалните действия в съдебното заседание изисква съдът да не се старае да заличи първоначално допуснатия си пропуск, оставяйки без последствия невярното и подвеждащо изявление на адв. Стефанова, че „още придвижвайки подадената жалба, постъпила в Общински съвет, същата е представена с пълномощно по делото от Председателя на Общинския съвет“, при условие, че в действителност жалбата е изпратена по пощата и е постъпила директно в съда през месец февруари 2018г., а не чрез административния орган, като адвокатското пълномощно е приложено за първи път едва в с.з., проведено на 22.11.2018г..

С оглед, че в хода на делото ответникът не е искал присъждане на разноски, такива не следва да му бъдат присъждани, независимо от изхода на делото.

Моля на основание чл.22 ал.1 т.6 от ГПК от производството по делото, включително от участие в постановяването на съдебното решение, да бъде отстранена съдия Мария Ганева - председателят на тричленния състав, с оглед уликите, че по време и във връзка с производството по делото - сама или в съучастие, е извършила престъпление от общ характер, за които улики е сезирана прокуратурата за извършването на проверка по случая.

Моля по същество да уважите жалбата, като отмените обжалваното Решение № 1053-1 по протокол № 24/22.01.2018г., с което Общински съвет - Варна е отказал произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна и върнете преписката на административния орган за ново произнасяне след извършването на надлежна проверка на подписката в присъствието на представители на Инициативния комитет и определяне на нов срок за отстраняване на установените нередовности, респективно да върнете преписката с указания за насрочването на местния референдум, като ни присъдите и направените по делото разноски за държавна такса.

Гр. Варна, 17.06.2019г.

С уважение: Олиян Чолаков/

